

Στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στις 19.3.2015 δημοσιεύτηκε το άρθρο που ακολουθεί του κ. Βίκτωρ Ι. Ελιέζερ σχετικά με τα αποτελέσματα των εκλογών στο Ισραήλ.

Ισραηλινές εκλογές: τα πρώτα συμπεράσματα

Οι Ισραηλινοί πολίτες είπαν τελικά όχι στην ανατροπή Νετανιάχου, και ο πολυπράγμων και χαρισματικός ρήτορας Μπίμπι θα εξακολουθήσει να είναι ο πρωθυπουργός του Ισραήλ. Θα είναι όμως το ίδιο ισχυρός; Ποια είναι τα μηνύματα που έστειλαν οι Ισραηλινοί ψηφοφόροι; Οι αριθμοί μάς οδηγούν σε συγκεκριμένα συμπεράσματα.

Τα δεδομένα:

- Ο Μπέντζαμιν Νετανιάχου κατέκτησε μια μεγάλη νίκη αυξάνοντας τις έδρες του κόμματός του από 21 σε 30, καθιστώντας το Λικούντ για μια ακόμη φορά τον αδιαμφισβήτητο πυρήνα της ισραηλινής δεξιάς, έναντι των 24 εδρών της κεντροαριστεράς «Σιωνιστικής Ενωσης» του Ιτσχάκ Χέρτσογκ και της Τζίπι Λίβνι και των 4 εδρών που κέρδισε το αριστερό κόμμα Μέρετς.
- Τα κόμματα της άκρας δεξιάς -του Ναφταλι Μπένετ και του Αβιγκτορ Λίμπερμαν- υπέστησαν οδυνηρή ήττα, κερδίζοντας μόνο από 8 και 6 έδρες αντιστοίχως. Συνολικά δηλαδή, η άκρα δεξιά διαθέτει 14 έδρες, έναντι των 26 που διέθετε στην προηγούμενη Κνεσέτ.
- Το κεντρώο κόμμα του δημοσιογράφου Γιαΐρ Λαπίντ κέρδισε μόλις 11 έδρες έναντι των 19 που διέθετε, ενώ στην πρώτη του εμφάνιση με το δικό του κόμμα «Κουλάνου», ο πρώην υπουργός Μοσέ Καχλόν κέρδισε 10 έδρες.
- Τα θρησκευτικά κόμματα Yaadut Tora και Shas κέρδισαν 13 έδρες έναντι των 18 που διέθεταν στην προηγούμενη Βουλή.

- Ο συνασπισμός των 4 αραβικών κομμάτων αναδείχθηκε στην τρίτη θέση του πολιτικού χάρτη του Ισραήλ με τις 14 έδρες που κέρδισε, 3 παραπάνω από αυτές που κατείχαν στην προηγούμενη Κνεσέτ.

Συμπεράσματα:

- Ο μεγάλος συνασπισμός των κομμάτων της δεξιάς -Λικούντ, Μπένετ, Λίμπερμαν και θρησκευτικά κόμματα- διαθέτουν 58 έδρες και δεν διαθέτουν την απόλυτη πλειοψηφία για τη δημιουργία κυβέρνησης χωρίς την υποστήριξη ενός εκ των κεντρικών κομμάτων. Οι Ισραηλινοί προτίμησαν τη σταθερότητα της σύγκρουσης έναντι της ελπίδας για ειρηνική διευθέτηση του παλαιστινιακού θέματος.

- Υπήρξε μια μετακίνηση ψηφοφόρων από τις ακραίες θέσεις των δύο κομμάτων της άκρας δεξιάς προς τις μετριοπαθέστερες θέσεις που εκφράζονται από το Λικούντ. Αυτό βέβαια μπορεί να είναι η συνέπεια της κινδυνολογίας που ανέπτυξε ο Νετανιάχου τις τελευταίες ημέρες για την επερχόμενη άνοδο της αριστεράς, συσπειρώνοντας γύρω του όλες τις δυνάμεις που αντιτίθενται στη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους. Μπορεί όμως να ερμηνευθεί και ως μετακίνηση του Λικούντ σε πιο ακραίες θέσεις για να παραμείνει στην εξουσία. Από την πολιτική πρακτική της νέας κυβέρνησης Νετανιάχου θα κριθεί ποια ερμηνεία είναι η σωστή.

- Η μετακίνηση θρησκευομένων ψηφοφόρων προς τα κοσμικά κόμματα, εξέλιξη που ανατρέπει τη συνεχιζόμενη αύξηση της εκλογικής τους δύναμης από την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ, θεωρείται θετική για την πρόοδο της ισραηλινής κοινωνίας που δείχνει μια τάση απεξάρτησης από τον θρησκευτικό φανατισμό που πρεσβεύουν τα δύο μεγάλα θρησκευτικά κόμματα.

- Η επιτυχής εμφάνιση του συνασπισμού των 4 κομμάτων απέδειξε το βάθος της ισραηλινής δημοκρατίας που έχει ενσωματώσει πλήρως τον αραβικό πληθυσμό στις δομές της. Σημειωτέον ότι στον συνδυασμό αυτό μετέχουν πρόσωπα που εκφράζουν θέσεις οι οποίες κινούνται από την υποστήριξη του διαλόγου και της ειρηνικής συμβίωσης με τον εβραϊκό πληθυσμό της χώρας μέχρι εκείνες που υιοθετούνται από το ακραίο Ισλάμ και τη Χαμάς.

Επόμενη μέρα με τους Παλαιστινίους:

Ο Νετανιάχου έπεισε πολλούς Ισραηλινούς ότι για να διασφαλιστεί η ποιότητα ζωής πρέπει πρώτα να διασφαλιστεί η ίδια η ζωή. Και αυτό είναι αποφασισμένος να κάνει,

αντιμετωπίζοντας τις απειλές που εκτοξεύουν οι Χαμάς και Χεσμπολά εναντίον του Ισραήλ. Και παρά το γεγονός ότι είναι πολύ νωρίς να εκτιμηθεί ποια πολιτική τελικά θα εφαρμόσει η νέα κυβέρνηση Νετανιάχου, θα ήταν ωφέλιμη μια σύντομη ιστορική αναδρομή που ίσως δίνει κάποια ελπίδα για την επόμενη μέρα.

Εκλογές 1977. Ο ηγέτης του Λικούντ Μεναχέμ Μπέγκιν, στην προεκλογική του κίνηση διακήρυξε την πολιτική «Ούτε σπιθαμή εδάφους δεν θα επιστραφεί στους Αραβες».

Το 1978 ο Ανουάρ Σαντάτ επισκέπτεται επίσημα το Ισραήλ και βγάζει ιστορικό λόγο στην Κνεσέτ και το 1980 ο Μεναχέμ Μπέγκιν επιστρέφει στην Αίγυπτο ολοκληρώνοντας τη Χερσόνησο του Σινά και αποσύρει 25.000 εποίκους, έναντι ειρήνης.

Εκλογές 2015. Ο ηγέτης του Λικούντ Μπέντζαμιν Νετανιάχου, στην προεκλογική του κίνηση διακήρυξε ότι δεν θα συμφωνήσει στη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους.

Το 2016, ίσως ο Μπέντζαμιν Νετανιάχου να είναι ο Ισραηλινός πρωθυπουργός που θα υποδεχθεί τον πρόεδρο ενός ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους, δίπλα στο κράτος Ισραήλ με ασφαλή για τους πολίτες του σύνορα, στο πλαίσιο μια συμφωνίας ειρήνης που θα θέτει τέρμα στην αιματοχυσία.

**** Ο κ. Ελιέζερ είναι δημοσιογράφος, ανταποκριτής της εφημερίδας Yediot Achronot του Ισραήλ.***

Πηγή: [ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ](#) , 19.3.2015